

Η ΔΙΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT.
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ ΣΤ΄.

Σειράμη προπληρωτέα,
δια τριών εντός του Κράτος.
12 φύλλα Σελήν. 2

Δια τριών εν Ελλάδι, Δρα-
χμάς 4
Δια τριών εν Τουρκία Γρ. 20

ΑΡΙΘ. 66.

Τιμή καταχώρησης, ή
γραμμή όβολ. παλ. 3.

Αί συνδρομαί γίνονται
ένταυθα εις τό Τυπογραφ.
«Η ΑΝΑΤΟΛΗ» ή παρὰ
τῷ Συντακτῇ Φ. ΟΔΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 45 Δεκεμβρίου 1862.

ΜΕΡΟΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ.

Η Βουλευτική Έπιτροπή μᾶς πέμπει τὰ ἐπόμενα
πρὸς δημοσίευσιν.

(Παραγγίλλεται χυδαῖσι ἐπὶ τὸ δημοτικώτερον.)

Συμπολίταις!

Ἐμεῖς εἶχαμε κάμει ὄρκο νὰ μὴ μᾶς ματα-
γνοιάση τίποτεσ ἀπὸ ὅσα συμβαίνουνε εις τὸ
Θέατρο, ἔπειτα ἀπὸ τὴν κατηγορία τοῦ Κ. Π.
Μεταξῆ, καὶ ἀφοῦ περιμένουνται καὶ ἀναπτύ-
ξεις, καὶ ἐνῶ ἔχουμε καὶ μία Διαλοσἀπόφαισι
ποῦ μᾶς ἐπαπειλεῖ. Μολονότι, ὠμέ! (στενα-
γμός τοῦ Προέδρου, σὺν νᾶν τοῦ ἔλθη πόνος
ἀποκάτουθε) Πολλὰ αἷτια μᾶς σπρώχνουνε νὰ
ὑπερασπιζώμεθα τὴν ὠραία Ἄλβιζη, τὴν ὁποι-
αν ὑπερασπιζεται καὶ αὐτὸς ὁ ἐργολάβος, ἀλ-
λὰ καὶ ἀπὸ τῆς Θεατρονομίας, πέφτοντας σὰ
γαλάκι ἀπὸ οὐλεσ ταῖς μεριαῖς, δὲν μᾶς ἀφή-
σανε μὴ σπυγμῆ ἀνάπαψι, ἀν δὲν τὸ πιστεύετε,
ὁδὸ καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ, ὁποῦ εἶναι γραμ-
μένον Ἰταλικά καὶ ὅπως μᾶς τὸ ἐστὲίλανε.

Noi che siete tanti scioci, non sapiete cosa va
a succedere in Teatro, il merito della Sig. Al-
visi si trova in ribasso, come il fiorino Au-
striaco, e certi zovanoti, si sono sospettati che
noi ci interessiamo, e subiano, non tanto per
l'Alvisi, ma per noi che come sapeste siamo

le Autorité — Sopra tutto quel Diavolo della
Διβολαποθήκη (per il quale ho fatto or co ch'è
mi chiara il mio dolce se non lo pu-
nisco) e lo farò vedere quanti peri prende
il sacco, quello digho, voglio che sia esiliato
infinitamente e in tanto lo esilio io senza la
vostra permesione, e che non dica piu quando
viene nel théâtre entrate cani e macinate e
macinamenti non date, perchè lo ho nel naso
e con mio piacere lo angastronomuna per af-
fogarmi col lui.

Alle 4 bastonate. Tanto per ora e meno
Con rispetto il vostro
Carafias Senza-Pelo.

P. S. Molti proschinimata all' Alvisi e dopo
vegno.

Καὶ ἔπειτα ἄλλα καὶ ἄλλα ποῦ, ποῦ
νᾶν τὰ ἀναφέρουμε, ὑποχρεοθήκαμε τέλος
καὶ ἐκάμαμε ἐκείαις τῇ γαίδουριαῖς ποῦ ἐκά-
μαμε.

Διαμαρτυρόμαστε ὁμως ὁπῶς εις τὰ 3 καὶ
4 δὲν ἐπεμβήκαμε ὅλως δι' ὄλου καὶ αὐτὰ ἀπο-
βλέπουν τὸν Καράφλα, ὅστις ὀλίγο ἔλειψε νὰ
ἐξορίση καὶ τὸν Χέλιο ὅπου τόσο ἀναγκαῖοι
εἰς τὸν Πράσσο.

Ἄς τὸ ἔρευνε ὅλοι ὅπως ὁ Κ. Δ. Τριπένης
δὲν ἐσυμφωνῆσε μὲ ἡμᾶς.

Ἡ Βουλευτική Ἐπιτροπή.

ΕΦΕΣΙΣ

κατά

ΤΗΣ ΔΔΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ
Κ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ένώπιον του Άμερολήπτου και έντιμου

ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

Γυνή άδικηθείσα παρά Φιλίππου του Μακεδόνος μετά δείπνου, έκκαλώ έλεγε την άδικον άπόφασιν ένώπιον Φιλίππου νήφοντος. Η Γυνή έκείνη διέκρινε δύο Φιλίππους, τον ένα μέθυσον, άκρατον εζύθυμον, μικρόνουν όστις την ήδίκει· τον άλλον έγκρατῆ, νήφοντα, νουνεχῆ και μεγαλόψυχον παρ' ον ήλιπζε να δικαιωθῆ και τουτο εν παρόδω όπως δικαιολογήσωμεν το εκ πρώτης άφρητίας άλλόκοτον έφέσεως κατά πράξεως του Κ. Δρακοπούλου άπευθυνόμενης εις την άμεροληψίαν του Άστυνόμου μας, ως αν εν ούσις Άστυνόμος και Δρακόπουλος να μη ήσαν εν και το αυτό πράγμα δηλ. πρόσωπον.

Άπαντες, μηδ' ήμῶν έξικρουμένων όμολογοϋσιν, ότι η έκτός των τοιχῶν του Θεάτρου διαγωγή του Άστυνόμου μας εινε εκ των μάλλον έντιμων, δραστηρίων και άμεροληπτων.

Ο Άστυνόμος μας έγεννήθη δια το έπάγγελμα το όποιον επιζήω; κατέχει ως ο Παγανίνης δια το τετραρχορδον και ο Όμηρος δια την ποίησιν, και στοιχηματίζομεν μάλιστα ότι η κεφαλή του κρανιοσκοπούμενη ήθελε μης αναδείξῆ πολλά Άστυνομικά έξορκώματα. Άλλ' Όμοι! διατι λοιπόν έντός του Θεάτρου να μην έχωμεν τον αυτόν άμερολήπτον και εύάγωγον Άστυνόμον μας; διατι άπεναντίας να εμπιστευηται ο κελός μας Άστυνόμος την Θεατρονομίαν εις τον Κ. Δρακόπουλον; — Ο Κύριος Δρακόπουλος έγῆρασε, δεν έχει σχεδόν τρίγα εις την κεφαλήν του, αλλά τα παλαιά του θεατρικά άθλα δεν τα ελησμόνισε !! Ξεύρεις έντιμε, Άστυνόμε τι κάμνει; Άκουσιν κα' φριζε: Υποκινεί νόματα, προκαλεί σφριγμούς και ταρχάς ώ; θεατροκομματάρχης υπέρ η κατά των υποκριτιῶν, και έπειτα καταχρώμενος της άρχης την όποιαν τῶ διεπιστευθῆς τιμωρεί, έξορίζει, φυλακίζει τοις έναντίους του, και ούτω πως έκθέτει εις τοις σαρκασμοῦ; την έξουσίαν σου — Είνχι η ζωσα περῶδις σου, και εδόνιξε περισσότερα πρόστιμα από σφριγμούς, παρ' όσα συ έντιμε Άστυνόμε, από νυκτερινάς κλοπῆς και άλλα τοικύτα άδικήματα. — Μεταξύ των άλλων έγέμισε επί τοσοϋτον τας φυλακάς από θεατρομάρτυρας, ώστε δεν θα μείνη πλέον τόπος δια τοις κακούργους και Αησιάς.

Έναντίον τοιούτου μορμολυκειου και Θεατροτυράννου, και καθ' άλλων έν γενει των παρελθουσῶν παρουσῶν και μελλουσῶν θεατρικῶν του άποφάσεων διαμαρτύρονται οι υποκρινόμενοι θεατρομάρτυρες ένώπιον του Θεατρικού Κόσμου, και ένώπιον σου του άμεροληπτοτάτου Άστυνόμου μας.

Κραζε τον Κ. Δρακόπουλον και νουθέτησέ τον, μη άνεχθῆ; επί πλέον με τοικύτας θεατρικῆς

καταγρήσεις να εκθέτη ο Κ. Δρακόπουλος Σε τον προσφιλέστατον Άστυνόμον μας! — Συ δ διακρινόμενος; επί άεροφροσύνη, εύθυδικείη, και συμπεριφορῆ, προσπάθησε να τον διορθώτῆ; Ο Άστυνόμος δύναται αν θέλη να μορρώση οιονδήποτε, πολυ δε μάλλον δεφείλει να άρχισῆ από τον Κ. Δρακόπουλον!

Αυτά τα κατά του Κ. Δρακοπούλου δικαία παρήπονα καθυποβάλλουσιν οι υποκρινόμενοι Θεατρομάρτυρες εις την εύνουν έξέτασιν του έντιμου Άστυνόμου, εύελπιζόμενοι, και δη και θάρρουντες, ότι ο έντιμος Άστυνόμος θέλει τοις κάμει δικαιοσύνην εις το πείσμα, και έναντίον αυτού του Κ. Δρακοπούλου!

(Επονται αι υπογραφαι 25 Θεατρομαρτύρων.)

Σ. Σ. Συνιστώμεν θερμότατα την άνωθεν έφρσιν των θεατροκρῶων εις την εύμένειαν του έντιμου Άστυνόμου μας, παρακαλοϋντες όμως αυτον να μη φανῆ υπέρπολυν κατά του Κ. Δρακοπούλου αυτητηρῆς, ο Κ. Δρακόπουλος, δυνάμεθα, να τον διαθεβαδῶμεν αν του βγάλη τι; κάτι παιδιαροκαμώματα εινε αξιόλογο; νέος.

ALL' ARMONIOSISSIMA Sig.a T. FALSETTINI

Gli esuli pro criminibus Theatralibus

SALUTE E FISCHI.

Al so bel cor de zucharo volemo far apelo,
Contro Zocada, Iacopo, e l' altro Senza-Pelo;
Non gh' è guissun che possa sora quei tanghe-roni

Che solamente ella coi so do bei occhioni.
Ella la xe sol' arbitra de tuti i loro fati,
Per ella sola i spasima, per ella sola i è mati.
Savemo zà benissimo, che scaltra la xè ella.
Che la li tiol dal naso, e che la li corbella.

Ma invasi d' un amore misterioso a l- [tero,

Che nel so cor i domina, i crede po' da vero!
Zocada con quel muso proprio d' Apccalisse,
El crede quel marmota per lu ch' ella sbasisse,
Don Iacopo quel altro Cupido cogli occhiai

Se crede preferido dei altri tre strozai.
E disprezando tuti el Mostro Senza-Pelo
Ghe par d' aver tocado quasi coi dei el cielo.
Nu altri poverazi, solo per animarla
Avendo osà con fischi, un poco accompagnarla,
Fora del Paradiso della beatitudine

In' a scazi per ella La vede gratitudine:
La pregha per un altri, La interceda a lori,
Ella che per zognatoli in man la gha i so cori!
Iddio, la staga certa, la fcompennerà,
E ghe darà un pò d' anema in scena co' la stà.
La ose de falso, ghe se podrà cambiar,
Chè i più grandi miracoli Iddio, co' vol po far.
E allora la sia certa, e mi ghe lo prometo,

Che in vece della testa, la canterà col peto.
 Nu altri po zuremo, che, messi in libertà,
 Al ciel inalzeremo la tanta sua bontà.
 E po faremo un mazo ben grosso e ben legà
 Dei nostri fischetoni come se usa qua,
 E ghe lo doneremo, co questa scritta suso:
 «Tutti alla Falsettini, per uso e non abuso.»

Gli esiliati, incarcerati e multati
 Pro Criminibus Theatralibuss ;
 All' armoniosissima Signorina
 Teresina Falsettini,
 Salute e Fischi
 (Libera traduzione dal Veneziano.)

Rispettosi e a capo chino,
 Al tuo cuor trazuccherino,
 Appelliam la ria sentenza
 Che ci toglie tua presenza,
 Che ci priva del Teatro
 Che ci danna a tre e a quattro,
 Che vergava sulle porte
 Del tuo Tempio «Per chi sorte,
 Non v'è speme di rientrare
 Sine die e sine quaræ»
 Così volle Don Zoccada
 Quel moroso Torquemada,
 E quell' altro Zucca nato
 Benchè a letto ed ammalato,
 Esegiva Don Calvario
 Col suo zel Testamentario,
 E dicea mia squadra copulo
 E li caccia coram populo,
 Ma sol' arbitra tu sei
 Del Lungon e dei Pigmei,
 Già si sà che da monelli
 Tu li burli e li corbelli,
 E da scaltra, brava e accorta
 Del Teatro e Della-Porta,
 Donna sei sola e Padrona
 Di chi canta e di chi suona.
 O che ciuchi! Oh che babbioni!
 Musi proprio da passioni,
 Vaga larva della vita,
 Della morte immagin trita,
 Quel Zoccada smunto e tristo
 Non par proprio l' Antichristo!
 E quell' altro Zucca nato
 Can barbin sempre arrabiato!
 Don Calvino Senza-Pelo
 Che in Teatro ostenta zelo,
 Che fa pompa d' una Testa
 Fatta a stucco e carta pesta,

Che gli par d' essere quello
 D' anni fà, vezzoso e bello,
 Sempre quello, quello stesso
 Re dei cuori d' ogni sesso,
 Poverin! si guardi in specchio
 Com' è rotto, com' è vecchio,
 Oh! ha perduto ogni altro merito
 Non gli avvanza che il preterito,
 Faccia luogo ch' è suonata
 L' ora della ritirata,
 Lassi noi! avendo appena
 La tua dolce cantilena,
 Messa a fischi in variazione
 Per svegliarti a un po' d' azione;
 Altri fummo esiliati
 Altri in carcere e multati,
 Dalla Calva sua Testudine
 Vedi bella gratitudine!
 Falsettini, Falsettini
 Miserere dei meschini,
 Miserere d' innocenti,
 Miserere o te ne penti!
 Esiliati dal Teatro
 Condannati a tre e a quattro,
 Privi del tuo bel cantare
 Non sappiam più chi fischiare,
 Tu li placa o Falsettini
 Cangia i Lupi in Agnellini,
 E colui che tutto puote
 Caugierà tue aspre note,
 La tua voce di falso
 Si farà voce di petto,
 Ti sarà alfin concesso
 Della Scena anco il possesso,
 Dopo questi gran miracoli
 Ci darai dei gran spettacoli,
 Noi allor ti prometiamo
 D' uni- tutti quanti siamo,
 In un mazzo con festoni
 Tutti i nostri fischiettoni,
 Ed offrirteli con questa
 Dedichetta ben modesta,
 «Falsettini li ammonisci
 «Son tuoi tutti, li punisci!»

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
 Ένας μετρημένος εσπέρος στον
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(Ακρόστιχο.)

Καθέρπη εδύρασε, γιαλ κ λ,
 στάσου ακινήτος παρακλή,

νά ἰδῶ τὰ μούτρα, νά ἰδῶ τὰ πέττα μου,
 κ' ἔχω νά κάμω τὴν τουζλέττα μου.
 Ἀνάθεμά σε, γιατί θυλόνεις ;
 δὲν εἶμαι Κώστας, δὲν εἶμ' Ἀντώνης.
 Εἶμαι ἀθάνατη σάρκα, χρυσῆ
 ῥογαμένη μ' ἔρωτες καὶ μὲ κρασί.
 Ῥωμιοὶ κι εἰς ἄλλοι, σά μ' ἀπανταίνουε,
 Σὺν πέτραις φέρμοι στὴ μάντα μένουε.
 Μιρμάζουε δλοὶ, σά ἰδοῦν τὰ μούτρα μου,
 σά ἰδοῦν ἢ classica νά φέξῃ κούτρα μου.
 Ἀκοῦς καθρέφτη μου ; .. ἦ ! μὴ ντρεκλίζεις !
 ἦ ! στάσου ντρίτος καὶ μὲ σκοτίζεις.
 Στὴν πρίμα ντόνα μὲ κάρτερουε,
 κίλιν πάω ἔτσι, τί θεὸς νά ποῦνε ; ..
 Φύλακες, φύλακες, τρέξετε ἐδῶ.
 βασιτάτέ μου τονε, ἴσια νά ἰδῶ,
 λίγη κολόνια μόνον νά χύσω
 εἰς τὰ μαλλιά μου, νὰν τὰ χτενίσω.
 Λαλαλαλέλα, τραλαραρέρα
 Καθρέφτη εἶνε κακὴ σου μέρα . . .
 Ἔοι ! τὰ εὐμορφα ποῦνε μαλλιά μου ;
 γιατί δὲν τὰ χῶ στὰ καύκαλά μου ;
 Ἄντε καθρέφτη μου, πὲς τί ἐγινήκανε ;
 Ἔτσι μὲ μία πῶς ἐχαθήκανε ;
 Πὲς μου, ποιὸς τὰ λελφε; καὶ θέλει δὴς
 Πούρ ! καὶ τὸν ἔχωσα τσοῦ δεκατρεις . . .
 Στάσου καθρέφτη μου ! . . . δὶλόλε στάσου . .
 δὲ ἀκουρμκίνεσαι ; νά . . . φάσκελά σου.
 Τί θεὸς νά παίξῃς μὲ μὲ τὴν κούνια ;
 νά μιλᾷ, νά γένῃς χίλια μπουκούνι.

ΦΥΡΑΗΝ — ΜΙΓΑΗΝ.

Ὦν τι οὐδέτερον, γυνεκεῖα μετημφισμένον, ἐπε-
 σκέπτετο κατ' αὐτάς τὸ θεάτρον ἐντεῦθεν πολλὰ
 καὶ ἀλλόκοτα σχόλια ἐγένοντο παρὰ τοῦ φιλοπρά-
 γμονος Κοινοῦ. Οἱ μὲν τὸ ἐξέλαβον διὰ πόρνην, ἀλλὰ
 διότι τότε μετὰ τσαύτης ἀνασκοπῆς, ἐνῶ ἡ δια-
 εόπητος Angiola σεμνύεται ἐπιδεικνυμένη εἰς
 τὰ παραστάσεις τοῦ Βουκεφάλου μας ; — Οἱ δὲ ὅτι
 ἦτο θεατρομάρτυς; θέλων νά ὑπεκφύγῃ τὴν πανό-
 πτην θεατρονομίαν. Δὲν τὸ πιστεύομεν ἐκτός, ἀν τὸ
 μάλιστ' ἐκατάντησε τὸ καταφύγιον τῶν παρὰ
 τῆς θεατρονομίας καταδικωμένων, ὅπερ ἄστογον !
 Ἄλλοι ὅτι ἦτο Σάτυρα ζῶσα τῶν ἀσχημῶν Κυριῶν,
 πιθανότερον, μολονότι τὸ οὐδέτερον ἐκεῖνο ὄν, ἤρ-
 χιζε νά κάμῃ τὴν κατακτῆσιν ἐνὸς Καμβύσου τοῦ
 Κομφακόσου. Ἄλλὰ τίς θὰ πιστεύσῃ ὅτι ὑπῆρξαν
 καὶ τινες διατεινόμενοι ὅτι ἦτο καὶ πάλιν Ἰησοῦ-
 ἰτικὴ Μασκαράδα; Εἰς τοὺς τοιοῦτους ἀπαν-
 τῶμεν ἐν πεποιθήσει. ὅτι ἀπατώνται, διότι εἰς τὸν

μεταμφισμὸν ἐκεῖνον ἔλλειπον ὡς ἠκούσαμεν, τὰ
 δύο οὐπωδέστερα συστατικά στοιχεία τῆς Ἰησοῦ-
 τικῆς Μασκαράδας α) ἢ μ. παρ. μ. π. οὐ. τ. α. καὶ
 β.) ὁ σκοπὸς ἀνηθίκου πράξεως.

Addio Coda !

— Γίνεται κοινῶς γνωστὸν ὅτι ὁ ἔχων ἀσχημίας νά
 κρύψῃ, δύναται ν' ἀποταθῇ εἰς τὸν Κυρ. Γιακουμὴν
 Χυχῶλον· ὁ Κύριος οὗτος ἔμαθε τόσον καλά νά κα-
 λύπτῃ τὰς ἰδικὰς του, ὥστε δύναται νά σκεπάζῃ
 καὶ τὰς ξένας.

— Al matto di Corfù. Siamo afflittissimi di non
 potere per ora inserire il tuo articolo sul
 T. C. di Corfù, lo faremo col prossimo.

— Ἐξ Ἰθάκης Πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ Κ. Μα-
 ρῆς Γ. Καραβίας εἶναι εὐμορφος νέος καὶ πολὺ
 ἀγαπάται ἀπὸ τὸ ὠραῖον φύλον, συμβουλευόμεν
 ὄθεν αὐτὸν, ἀν ἐπιθυμῇ νά κατακτήσῃ πολλὰς
 τρυφερὰς καρδίας νά ξυρίσῃ ἢ νά βάρῃ τὸ μου-
 στάκι του, στρίψτων αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀγκυροστειρό-
 στερον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ Ἕλλην φωτογράφος Κύριος Πέτρος Ε. Ἰατρίδης
 ἐπιστρέψας ἐκ Ληξουρίου, ἤρχισε τὰς ἐργασίας του,
 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κυρίου Παναγῆ Σολομοῦ ἀνωθεν τοῦ
 παλαιοῦ Θεάτρου. Ὁ Κύριος Ἰατρίδης μετὰ εἴκοσιν
 ἡμέρας ἀναχωρεῖ διὰ τὴν φιλιτάτην αὐτοῦ Πατρίδα
 ὅπως χαιρετήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν νέαν αὐτῆς ἐ-
 λευθερίαν, καὶ ἀναπνεύσῃ τὸν ζωογόνον τῆς Ἑλλάδος
 ἀέρα.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν ὅθεν νά φωτογραφηθῶσιν, ἄς ἐ-
 πιστεύσωσι, διότι ὁ Κύριος Ἰατρίδης εἶναι ὁ ἐντελέ-
 στερος καὶ ἱκανότερος τεχνίτης πάντων ὅσοι κατὰ
 διαφόρους ἐποχὰς ἐπεσκέφθησαν τὴν νῆσον μας.

Ἡ εὐγενὴς συμπεριφορὰ καὶ καλλιτεχνία τοῦ Κυ-
 ρίου Ἰατρίδου, θέλει ἀφήσῃσι ζωηρὰς ἀναμνήσεις πρὸς
 σους τὸν ἐγνώρισαν ἐκ τοῦ πλησίον.

Κατ' αὐτὰς ἐξῆλθε τῶν πιεστηρίων τοῦ Τυπογρα-
 φείου « Ἡ Ἀνατολή », φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον Ἡ
 ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ. — Τὸ φυλλάδιον τοῦτο ἐκδοθὲν περὶ
 τὸ ἔτος 1853 ἐν Ἐρμουπόλει παρὰ τοῦ Π. Α. Ζ.,
 ἐξεδόθη ἤδη καὶ παρὰ τοῦ Κ. Θ. Γ. Περσῆ μετὰ
 πολλῶν προσθηκῶν καὶ ἐπιδιορθώσεων.

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.

Τυπογραφεῖον « Ἡ ΑΝΑΤΟΛΗ »

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΟΥΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.Σ3.Υ1.Φ2.0063